یادداشت

سود بادآورده

چرا قاچاق سوخت برای سوداگران می‌صرفد؟

محمد بهرامی سیف‌آباد، نایب‌رئیس کمیسیون انرژی مجلس: قاچاق سوخت مثل هر کالای دیگری به دلیل ارزان‌بودن و فقدان سیاست‌های کنترلی و یک‌سری سیاست‌گذاری‌های اشتباه از گذشته تا اکنون اتفاق می‌افتد. روش‌های متنوعی نیز برای این کار وجود دارد. تفاوت قیمت بنزین درون کشور با خارج مرزها، سبب شده سوداگران این فرصت را غنیمت بشمارند و به روش‌های مختلفی سوخت کشور را به بیرون مرزها ببرند. بنابراین بعضا روش‌های غیرقانونی و قاچاق به دلیل سود هنگفت آن، با همراهی برخی از گروه‌ها، افراد و حتی احتمالا برخی از متولیان دولت‌ها همراه است. تقریبا در تمام مرزهای کشور شاهد خروج سوخت قاچاق به روش‌های گاهی خلاقانه هستیم. چندی‌پیش در رسانه‌ها خبر از کشف تونلی در روستایی در هرمزگان داده شد که انواع سوخت را قاچاق می‌کرد. پیش‌تر نیز در برخی از مناطق کشور لوله‌کشی قاچاق سوخت کشف شد و بسیاری از این روش‌ها اساسا مشاهده و کشف نمی‌شوند و در همه جای ایران وجود دارند. حتی گاهی با الاغ و قاطر سوخت قاچاق می‌شود. همه این موارد و شیوه‌ها، به دلیل نوعی ولنگاری در مدیریت سوخت و البته فقدان برنامه معیشتی جایگزین برای مناطق مرزی در کشور است. به هر روی وقتی کشور هنوز انسداد کاملی در مرزهای پرریسک ایجاد نکرده، هر نوع قاچاقی ممکن است.

رئیس‌جمهور اخیرا به نقل از متولیان صنعت نفت کشور گفته که برای تولید هر لیتر بنزین حدود هشت هزار تومان هزینه می‌شود ولی با یارانه به قیمت دیگری فروخته می‌شود. آیا وسوسه‌برانگیز نیست که این سوخت را با هر حیله‌ای به سمت مبادی غیرکنترلی قاچاق کرد؟ البته باید این نکته را تذکر داد که مجلس با افزایش قیمت بنزین موافق نیست اگرچه تصور نمی‌کنم در دولت نگرش به سمت افزایش قیمت بنزین باشد. اما در کنار مخالفت با افزایش قیمت باید تأکید کرد که سیاست‌های کنترلی سوخت راهکار مدیریت وضعیت سوخت و انرژی در ایران است. شاید بتوان سهمیه‌بندی بنزین با محور قراردادن خانواده به جای خودرو را راهی برای اصلاح وضعیت موجود بدون ایجاد فشار به عموم مردم به‌عنوان یکی از راهکارها دانست. البته راهکار بهتر روندهای قانون‌گذاری و گام به گام با هماهنگی و همراهی مردم است؛ اتفاقی که در گذشته رخ نداد و تبعات سنگینی برای جامعه و نظام داشت.

افزایش قیمت سوخت برای کاهش قاچاق آن چالش‌های اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای به همراه دارد، اما با ایده‌های جدید و راهکارهای تجربه‌شده می‌توان بدون نیاز به افزایش قیمت، مصرف سوخت و قاچاق را کنترل کرد.

سیستم تخصیص هوشمند سوخت از مهم‌ترین این تصمیمات است. با استفاده از داده‌ها و تحلیل‌های موجود، می‌توان الگوهای مصرف سوخت را در نقاط مختلف کشور شناسایی کرد. سپس با سهمیه‌بندی و تخصیص هوشمند سوخت برای هر منطقه به‌گونه‌ای تنظیم و عمل کرد که میزان مصرف غیرعادی کاهش یابد. به این ترتیب، مصرف‌کنندگان سوخت در مناطق مرزی که قاچاق انجام می‌شود، سهمیه محدودتری خواهند داشت.

ردیابی و نظارت هوشمند بر وسایل نقلیه نیز راهکاری است که در برخی از کشورها انجام می‌شود. نصب سیستم‌های GPS روی کامیون‌ها و وسایل نقلیه سنگین و متصل‌کردن آنها به سامانه‌های هوشمند نظارت می‌تواند کمک کند تا هرگونه انحراف از مسیر یا مصرف مشکوک به‌سرعت شناسایی و مدیریت شود.

تشخیص تقلب‌های سهمیه‌ای با روش‌های نوین ازجمله استفاده از دانش و هوش مصنوعی از ابتکارهای جدیدی است که می‌تواند در کنترل تقلب سوخت کمک کند. سیستم قیمت‌گذاری هوشمند بر اساس رفتار مصرفی نیز تجربه‌ای است که می‌توان آن را آزمود. با تعیین سیاست‌های تشویقی برای مصرف‌کنندگان کم‌مصرف یا تخصیص تخفیف به مصرف منطقی، می‌توان بدون افزایش عمومی قیمت، مصرف سوخت را کنترل کرد. باید در نظر داشت که همیشه سوداگران و قاچاقچیان به دنبال سوءاستفاده از خلأها هستند. طبیعی است که میلیون‌ها لیتر در سال سوخت به شکل‌های مختلف قاچاق می‌شود. تازه در نظر بگیرید که متأسفانه ما نیروهای زیادی را در مرزبانی کشور و در مقابله با قاچاق در همین زمینه از دست داده‌ایم و این خسارت جبران‌ناپذیری است که کشور با آن درگیر است. آمارهای غیررسمی که توضیح می‌دهند مهم‌ترین کالای قاچاق در ایران سوخت است، صحت دارد؛ چراکه بنزین محصولی استراتژیک است. ما باید با مطالعات متنوع، قانون‌گذاری مناسب و تغییر رویه‌ها و سیاست‌گذاری‌ها به نوعی با آسیب‌شناسی سیاست‌گذاری و سازوکارهای حکمرانی بتوانیم این روند مخرب را متوقف یا لااقل کند کنیم. البته پژوهش‌های متنوعی در زمینه مبارزه مؤثر با قاچاق کالا صورت گرفته است و مراکز پژوهشی و دانشگاهی می‌توانند سیاست‌گذاران را در بهبود رویه‌ها و اصلاح رویکردهای اشتباه یاری دهند. مبارزه با قاچاق سوخت نیازمند شناخت علل و زمینه‌های بروز این پدیده است. البته بعضا این پرسش به وجود می‌آید که چرا به رغم همه تبلیغات و تصویب قوانین و برنامه‌ریزی‌ها و هزینه‌های صورت‌گرفته باز قاچاق وجود دارد؟ چنانچه قیمت هر کالایی واقعی نباشد و سیاست‌گذار به کمک یارانه و به شکل‌های مختلف قصد دارد طبقات اجتماعی راضی بمانند، سوداگران به فکر می‌افتند که چطور از این ضعف ساخت حکمرانی به نفع خود بهره ببرند. قاچاقچیان سوخت، لزوما مردم فقیر و کارگرانی که از طبقات ضعیف جامعه معرفی می‌شوند، نیستند، بلکه ممکن است جریان‌های قدرتمندی پشت سر آنها باشند که از این مردم نیازمند، بهره‌کشی کرده و ثروت کشور را غارت می‌کنند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد به رغم بازنگری در قوانین مربوط به قاچاق، تعیین سیاست‌های مبارزه و حتی مقابله نظامی و موارد دیگر باز هم نمی‌توانیم با پدیده قاچاق به‌خصوص سوخت مقابله مؤثر کنیم. این است که به امر ریشه‌یابی قاچاق کالا برای رفع یکباره این پدیده بی‌توجهی صورت می‌گیرد. قیمت پایین سوخت عامل تعیین‌کننده است و نبود شفافیت در قوانین و... از دلایل و استدلال‌های وجود ابهامات و چالش‌های بین‌بخشی برای عدم موفقیت در مقابله با پدیده قاچاق سوخت است. پیش‌تر در کمیسیون‌های مرتبط به‌خصوص کمیسیون انرژی مجلس این بحث مطرح شده که یکی از راهکارهای اساسی برای مقابله با قاچاق سوخت از منظر سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری، بازنگری در نحوه بازتوزیع یارانه بنزین و دیگر انواع سوخت است.

افت چشمگیر ذخایر مخازن سوخت نیروگاهی علت قطع احتمالی برق است نه آلودگی هوا

واقعیت خاموشی

مهدی عرب‌صادق
کارشناس ارشد انرژی

دولت چهاردهم در شرایطی وزارت نفت را از دولت سیزدهم تحویل گرفت که ذخایر مخازن سوخت نیروگاهی حدود ۶۰ درصد خالی بود. حالا دولت چهاردهم که با این واقعیت مواجه است، مدعی است برای پرهیز از آلودگی هوا تصمیم به نسوزاندن مازوت گرفته و در نتیجه ممکن است خاموشی‌هایی رخ دهد. اما واقعیت این است که اکنون وزارت نیرو به نقطه‌ای رسیده که حتی با بهای مازوت‌سوزی و آلودگی نیز نمی‌تواند چراغ خانه مردم را روشن نگه دارد. با وجود هشدارهای مکرری که کارشناسان به وزارت نیرو درباره مخازن سوخت نیروگاهی داده بودند، اما وزارت نیرو به این هشدارها بی‌اعتنایی کرد و حالا حتی به بهای آلایندگی امکان روشن نگه‌داشتن چراغ خانه‌ها و صنایع کشور وجود ندارد. دراین‌میان وزارت نیرو باید پاسخ دهد چرا در بودجه ۱۴۰۴ منابعی برای توقف مازوت‌سوزی پیشنهاد نداده است؟ مطابق آمار وزارت بهداشت، سال ۱۴۰۲ بر اثر مازوت‌سوزی ۶۶۱ نفر در اراک و ۱۱۴ نفر در شازند جان خود را از دست دادند. این آمار فقط برای دو شهر نه‌چندان پرجمعیت کشور بسیار نگران‌کننده است.

امروز داشتن هوای پاک معادل خاموشی ۱۰ساعته در شبانه‌روز است؛ در شرایطی که مازوت و گازوئیل ذخیره نیروگاهی لازم وجود ندارد و حجم مخازن حدود ۴۰ درصد است. بعد از اتمام مازوت، خاموشی حتمی خواهد بود، بنابراین ای‌کاش سازمان محیط زیست روغن ریخته را نذر امامزاده نمی‌کرد. هرچند این اتفاق یعنی خالی‌ماندن مخازن سوخت نیروگاهی ناکارآمدی دولت قبل را نشان می‌دهد، اما با هوشیاری مسئولان وزارت نیرو قابل عبور بود. باید گفت در آبان‌ماه که وزارت نیرو باید بر مدار ذخیره‌سازی سوخت باشد و حجم سوخت مایع مخازن افزایش داشته باشد، روزانه بیش از ۲۰ میلیون لیتر برداشت شده است.

یک دلیل مربوط به راندمان نیروگاهی است؛ اگرچه آمار رسمی وزارت نیرو میانگین عدد ۳۹ درصد را اعلام می‌کند، اما اثبات‌کردنی است که راندمان متوسط نیروگاهی در کشور از ۳۵ درصد کمتر است. دلیل اصلی آن فرسودگی است و سپس نبود برنامه‌ریزی صحیح برای تعمیرات و اورهال نیروگاهی. عمر مفید یک نیروگاه ۳۰ سال است، اما اکنون ۴۰ درصد نیروگاه‌های کشور عمر بالای ۴۰ سال دارند و بدیهی است که اگر تعمیرات به‌موقع انجام نشود، اتلاف سوخت کشور را به این نقطه می‌رساند که مخازن ذخایر سوخت مایع هم خالی بمانند. مسئله دیگر راندمان و بهره‌وری بسیار پایین در سمت مصرف است؛ بخش معتنابهی از خطوط تولیدی که از خارج از کشور خریداری می‌شوند، در رده مصرف انرژی بسیار بالا قرار دارند و حتی گاهی برخی تولیدکنندگان، خطوط اسقاط برون‌مرزی را به قیمت آهن قراضه و به امید انرژی تقریبا رایگان به کشور وارد می‌کنند. دراین‌میان در دولت قبل وعده ساخت ۱۰ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر داده شد، اما فقط حدود یک درصد محقق شد. با چنین انحرافی مجلس کجای وظیفه نظارتی خود ایستاده بود؟ اکنون کشور چه برنامه‌ای برای توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر دارد؛ آن‌هم در شرایطی که فناوری ذخیره‌ساز انرژی ندارد. مسیر اصلی ارتقای راندمان نیروگاهی سیکل ترکیبی است؛ یعنی به هر دو واحد گازی، یک واحد بخار با سیستم بویلر اضافه کنیم که آن‌هم آب می‌طلبد و آب نداریم. چه کنیم؟ اگر نیروگاه‌ها را به حاشیه خلیج فارس ببریم، کشور شبکه انتقال توان ندارد و به عدد چهارهزارو ۲۰۰ مگاوات محدود شده است. باید گفت همه در بحران انرژی مقصر هستند. مقصر اصلی تحریم است، وزارت نفت مقصر است، وزارت نیرو مقصر است، وزارت صنعت، معدن و تجارت مقصر است، دستگاه دیپلماسی مقصر است، مجلس از همه مقصرتر است و مردم هم مقصر هستند. دراین‌میان باید از سازمان محیط زیست پرسید آیا با قطع مازوت‌سوزی سه نیروگاه می‌توانید چرخه آلوده‌ساز مازوت را از تولید برق حذف کنید؟ این راه‌حل نیست، بلکه انفعال است. از سازمان محیط زیست انتظار بر حفظ پتانسیل‌های تابشی و کریدورهای باد برای توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر وجود دارد، اما پیوست عملیاتی و اجرائی این سازمان برای این مهم چیست؟ چرا در سال‌های اخیر در مسیر کریدورهای باد کشور این حجم ایجاد صنایع و تأسیسات و برج‌سازی صورت گرفته است؟ برای اصلاح در ادامه برنامه چیست؟ همچنین باید گفت که در برنامه هفتم توسعه، برنامه توسعه انرژی کشور مطلقا منطبق بر رشد اقتصادی هشت‌درصدی نیست و به نظر می‌رسد تصمیم‌گیران حوزه انرژی در ارکان کشور برنامه مشخصی برای اصلاح ساختار حکمرانی انرژی و رفع ناترازی ندارند. حالا نه‌تنها مسیر مبهم است، بلکه بین وزارتخانه‌های نفت، نیرو و حتی صنعت در حوزه تولید و مصرف انرژی تعارض منافع و واگرایی در سیاست‌گذاری وجود دارد. مجلس هم در این حوزه جز بازی با چند عدد و رقم و مصاحبه نمایندگان با رسانه‌ها برنامه خاصی ندارد. درواقع هیچ نهاد تنظیم‌گری به معنای واقعی و نه صرفا اسم در صنعت برق احساس نمی‌شود و اقتصاد صنعت برق در آستانه ورشکستگی است. این در حالی است که کشور باید نقشه‌ریزی جامعی برای صنعت انرژی داشته باشد و در این اطلس ترسیمی، توابع وابستگی بازیگران نفت و گاز و آب و برق و همچنین تولید و مصرف و باز صادرات و واردات را مدنظر قرار دهد. غم‌انگیز است درحالی‌که در برنامه‌های توسعه‌ای مدام تبدیل‌شدن ایران به هاب انرژی قید شده، اما حالا چالش صنعت انرژی به جایی برسد که سوخت مایع و آلاینده هم کمیاب شود.

پیش‌بینی می‌شود ناترازی گاز در روزهای سرد سال جاری به بیش از ۳۰۰ میلیون مترمکعب برسد. نیروگاه‌های تجدیدپذیر هم حدود ۱.۵ درصد ظرفیت منصوبه نیروگاهی کشور را تشکیل می‌دهند. بنابراین آنچه باقی می‌ماند، راه‌اندازی نیروگاه‌های حرارتی با گازوئیل و مازوت است. اما مسئله اصلی این است که با فرض پذیرش و قبول استهلاک نیروگاهی و آلودگی زیستی در نتیجه مازوت‌سوزی، در چنین روزهایی باید حجم مخازن نیروگاهی شامل گازوئیل و مازوت پر باشد، ولی اکنون که حدود ۷۰ درصد حجم مخازن خالی است. حتی اگر کشور بخواهد مازوت هم بسوزاند تا چراغ خانه‌ها و صنایع را روشن نگه دارد، کفاف نمی‌دهد. پس خاموشی نیروگاه برای نجات مردم از دود مازوت نیست، بلکه حتی مازوت هم نداریم و بهتر است با مردم صادق باشیم و بحران انرژی را پذیرفته و آن را به واژه ناترازی تقلیل ندهیم تا بتوان برای آن راه چاره‌ای یافت.

در گام بعد باید صنایع انرژی‌بر را شناسایی کرده و سامان دهیم. امروز نبردگاه اصلی کشور، صحنه انرژی است. مطابق آمار رسمی و متقن، سرمایه‌گذاری در صنعت برق در فواصل سال‌های ۸۷ تا ۹۹، با بیش از ۹۰ درصد کاهش به کمتر از ۱۰ درصد رسیده است که به ساختار دولتی صنعت برق و نظام تعرفه‌گذاری مربوط می‌شود. البته ناپایداری تأمین سوخت گاز و نظام مالی کشور از دلایل دیگر آن است. در میان راهکارهای عرضه‌شده برای نجات اقتصاد انرژی کشور، راهکارهایی گفته شد؛ مهم‌ترین راهکار این است که مالکیت انرژی را به تولیدکنندگان منتقل کنیم.

همچنین با رویکرد بهینه‌سازی و راهکار معافیت طرح‌های بهینه‌سازی یا برعکس انتفاع از نرخ سوخت‌های صادراتی، برای سرمایه‌گذاری نه جذابیت بلکه در وهله اول توجیه ایجاد کنیم و وزارت نفت وفق قانون گواهی‌های صرفه‌جویی را عطف به مواد ۵ و ۱۲ قوانین مانع‌زدایی از تولید و همچنین حمایت از صنعت برق صادر کند. کشور باید سراغ ذخیره‌سازهای انرژی الکتریکی برود و در نهایت باید توسعه مبادلات انرژی ایجاد کند تا شاید بتوان کشور را از این مهلکه انرژی رهانید.

مشکلات نفتی در دوران ترامپ

در دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، سیاست‌های ایالات متحده تأثیرات چشمگیری بر اقتصاد ایران، به‌ویژه در بخش نفتی داشت. به گزارش نفت خبر، در دی ۱۳۹۵ (ژانویه ۲۰۱۷) با آغاز دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، وضعیت صادرات نفت ایران نسبتا باثبات بود. ایران به دلیل بهره‌مندی از توافق هسته‌ای (برجام) که در سال ۱۳۹۴ (۲۰۱۵) اجرا شده بود، از تحریم‌های پیشین رهایی یافته بود. در این زمان، صادرات نفت ایران بین ۲.۴ تا ۲.۶ میلیون بشکه در روز تخمین زده می‌شد و درآمد نفتی حدود ۵۰ میلیارد دلار در سال بود، با در نظر گرفتن قیمت متوسط نفت خام که در این دوره بین ۵۵ تا ۶۵ دلار برای هر بشکه نوسان داشت. این درآمد به تأمین بودجه پروژه‌های توسعه‌ای، رشد اقتصادی و تقویت ذخایر ارزی کمک می‌کرد. بنا بر گزارش بلومبرگ، خریداران اصلی نفت ایران در این دوره شامل چین، هند، ژاپن، کره جنوبی، ترکیه، ایتالیا، یونان و تایوان بودند. این کشورها نزدیک به ۹۰ درصد نفت صادراتی ایران را خریداری می‌کردند که به ایران اجازه می‌داد تا حضور گسترده‌ای در بازار جهانی داشته و از منابع ارزی خود بهره‌مند شود. در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۷ (۸ می ۲۰۱۸) دونالد ترامپ خروج ایالات متحده از برجام را اعلام و تحریم‌های اقتصادی مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران را مجددا اعمال کرد. پس از اعلام این خبر، صادرات نفت ایران با کاهش ۱۰ تا ۱۵ درصدی روبه‌رو شد و تا پایان خرداد (ژوئن) به حدود ۲.۱ میلیون بشکه در روز رسید. این کاهش به دلیل تأثیر روانی بر بازار و نگرانی خریداران اصلی نفت ایران از تحریم‌های ثانویه ایالات متحده بود. چین و هند همچنان به‌عنوان خریداران عمده نفت ایران باقی ماندند، اما میزان واردات خود را به حدود ۸۰ درصد میزان قبلی کاهش دادند. با کاهش صادرات، درآمد نفتی ایران به حدود ۴۲ تا ۴۵ میلیارد دلار رسید. با این حال، افزایش قیمت جهانی نفت خام به دلیل نگرانی‌ها درباره اختلال در عرضه و تنش‌های ژئوپلیتیکی، کمک کرد اثرات منفی این کاهش تا حدودی جبران شود. در ۱۴ آبان ۱۳۹۷ (پنجم نوامبر ۲۰۱۸) ایالات متحده دور دوم تحریم‌ها را به‌طور کامل اعمال کرد که مستقیم صادرات نفت ایران را هدف قرار می‌داد. هدف این تحریم‌ها مختل‌کردن منبع اصلی درآمد ایران از طریق قطع ارتباط آن با بازار جهانی نفت بود. با این حال، معافیت‌هایی به هشت کشور (چین، هند، ژاپن، کره جنوبی، ترکیه، ایتالیا، یونان و تایوان) اعطا شد که به آنها اجازه داد تا حدود ۹۰۰ هزار بشکه در روز نفت از ایران وارد کنند. بنا بر گزارش آژانس بین‌المللی انرژی خریداران اصلی، چین و هند همچنان به‌عنوان بزرگ‌ترین خریداران نفت ایران باقی ماندند، اما واردات خود را به حدود ۴۰۰ هزار بشکه در روز کاهش دادند. سایر کشورها نیز به دلیل فشارهای دیپلماتیک ایالات متحده، واردات را محدود کردند و با وجود این معافیت‌ها، درآمد نفتی ایران در این دوره به حدود ۲۷ تا ۳۰ میلیارد دلار رسید که کاهش چشمگیری در مقایسه با دوره قبلی داشت. کاهش درآمدها بر بودجه عمومی تأثیر گذاشت و باعث شد دولت ایران فشار بیشتری را در تأمین بودجه زیرساخت‌ها و خدمات عمومی احساس کند. در دی ۱۳۹۸ تا دی ۱۳۹۹ (ژانویه تا دسامبر ۲۰۲۰)، با آغاز همه‌گیری کووید۱۹، تقاضای جهانی برای نفت به‌شدت کاهش یافت و قیمت نفت خام در برخی از ماه‌ها به زیر ۴۰ دلار در هر بشکه رسید. این شرایط، همراه با تحریم‌های ایالات متحده، صادرات نفت ایران را به حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز یا حتی کمتر کاهش داد. چین همچنان اصلی‌ترین خریدار نفت ایران باقی ماند. با وجود تحریم‌ها، چین در برخی از ماه‌های ۱۳۹۹ (۲۰۲۰) به واردات حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار بشکه نفت در روز ادامه داد.

بازتاب

واکنش سازمان غذا و دارو به گزارش «شرق»

سازمان غذا و دارو در واکنش به گزارش «شرق» با عنوان «مدیریت ناکارآمد بازار ارز موجب کمبود تجهیزات حیاتی پزشکی و مرگ بیماران شده» و تیتر «نگران جان» که در تاریخ ۱۸ مهرماه ۱۴۰۳ منتشر شده است، توضیحاتی را ارسال کرده که در ادامه می‌خوانید:

با عنایت به لزوم رصد تأمین تجهیزات و ملزومات پزشکی این اداره کل اقدام به ایجاد سامانه رصد کمبود به آدرس https://import.imed.ir از سال ۱۳۹۷ کرده و دسترسی برای همه مؤسسات و مراکز درمانی، آزمایشگاه‌ها و دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور برقرار است. با توجه به اطلاع‌رسانی و آموزش‌های ارائه‌شده به مسئولان فنی تجهیزات پزشکی، همه دانشگاه‌های علوم پزشکی و مراکز دولتی و غیردولتی تابع آنها باید در راستای تسریع و تسهیل بررسی گزارش‌های کمبود، موارد کمبود را در سطح کشور با ذکر جزئیات مشکل تأمین در سامانه کمبود ثبت کنند، شده و موارد درج‌شده در سامانه در اسرع وقت و به صورت روزانه بررسی شده و نتیجه رسیدگی به منظور بهره‌برداری مقتضی در همان سامانه درج می‌شود. درحال‌حاضر ۲۵ کمبود محیطی در سامانه ثبت شده است که کارشناسان به صورت روزانه در حال بررسی و پیگیری رفع مشکل هستند. لازم به ذکر است که به جهت پیشگیری از کمبود احتمالی این اداره کل اقدام به ایجاد داشبورد رصد تأمین و کمبود کرده و به صورت مستمر مواردی که بیم کمبود دارند (ازجمله تجهیزات و ملزومات پزشکی که کمتر از یک تا شش ماه نیاز کشور را تأمین می‌کند) نیز از طریق سامانه‌های اداره کل رصد شده و اقدامات پیشگیرانه ازجمله جایگزینی محصولات با کاربرد مشابه، پیگیری مشکلات ارزی، پیگیری ترخیص محصول از گمرکات و... انجام می‌شود، به‌طوری‌که با وجود تنوع و تعدد تجهیزات و ملزومات پزشکی تحریم‌های ظالمانه تاکنون نتوانسته بر تأمین تجهزات پزشکی اثر جدی بگذارد. مشکلی که به‌تازگی با آن مواجه شده‌ایم، اتمام زمان تفاهم‌نامه سه‌جانبه (بانک مرکزی، سازمان برنامه و بودجه، وزارت بهداشت) و تعیین تکلیف نشدن موضوع و بلاتکلیفی نوع ارز است که باعث ایجاد کمبودهای کاذب شده است. بنابراین برای نیمه دوم سال باید درباره نوع ارز هرچه سریع‌تر تصمیم عاجل اتخاذ شده و در صورت اختصاص‌نیافتن ارز ترجیحی نوع مابه‌التفاوت ریالی ناشی از حذف ارز به مصرف‌کننده نهایی برگشت داده شود. درباره حذف ارز ترجیحی اداره کل تجهیزات پزشکی اقدامات لازم جهت قیمت‌گذاری همه اقلام مشمول ارزی ترجیحی، محاسبه مابه‌التفاوت قیمت ریال با ارز ترجیحی نوع یک و نوع ۲ و تالار دوم و محاسبه مابه‌التفاوت تعرفه خدمات آزمایشگاه پس از اصلاح سیاست ارزی کرده است. همچنین تفاهم‌نامه نحوه بازپرداخت یارانه ارزی به انتهای زنجیره (بیمارستان یا مصرف‌کننده) را طی جلسات کارشناسی متعدد با نمایندگان سازمان‌های بیمه و سازمان برنامه و بودجه تدوین کرده است و لازم است همه ذی‌نفعان نسبت به اجرای تعهدات خود اقدام کنند. در غیر این صورت فرایند اصلاح سیاست ارزی با مشکل مواجه می‌شود که در این صورت، نارضایتی مردم را در پی خواهد داشت.

تجدید آگهی فراخوان عمومی
نوبت اول
شناسه آگهی ۱۸۲۱۴۲۳
موضوع : خرید ۳۰۰۰ کیسه ۲۵ کیلوگرمی CMC – HV به شماره مناقصه ۰۳۱۱۴
با شماره ۲۰۰۳۰۹۲۹۲۱۰۰۰۰۷۲ بر روی برد سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
شرکت ملی نفت ایران
مدیریت اکتشاف
مدیریّت اکتشاف شرکت ملّی نفت ایران در نظر دارد موضوع مناقصه فوق‌الذّکر با مشخّصات و شرایط کلّی زیر را از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای به شرکت های ذیصلاح و واجد شرایط واگذار نماید.
برآورد مناقصه ۲۲۶,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می باشد.
الف) موضوع: خرید ۳۰۰۰ کیسه ۲۵ کیلوگرمی CMC – HV
ب) مدت زمان تحویل کالا: ۲ ماه .
ج) محل تحویل کالا: فارس-شهر شیراز - جاده فیروزآباد- ورودی شهرستان کوار - مجموعه عملیات انبارداری مدیریت اکتشاف
د) شرایط شرکت در مناقصه:
۱) داشتن شخصیت حقوقی ۲) داشتن تجربه کافی و سابقه مرتبط با موضوع مناقصه ۳)وجود نام مناقصه گر(سازنده - تامین کننده) در فهرست AVL وزارت نفت ۴) گواهی QC شرکت سازنده ۵) استاندارد های(OCMA یا API)یا استاندارد های داخلی۶) الزام رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور مصوب ۹۸/۰۲/۱۵ توسط کلیه مناقصه گران ۷) داشتن توانایی ارایه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱۱,۳۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال مطابق ضوابط اعلامی از سوی خریدار و قابل استعلام از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، طبق تصویب نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ هیات محترم وزیران به استثناء تضامین بانک پاسارگاد
متقاضیان جهت دریافت اسناد ارزیابی، تکمیل و عودت آن از طریق وبگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir اقدام نمایند.لازم به ذکراست مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی جهت شرکت در مناقصه و دریافت اسناد را به انجام رسانند.
مهلت دریافت استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): تا ساعت ۱۲ ، ۱۴۰۳/۰۸/۲۹
مهلت تحویل استعلام ارزیابی کیفی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد): ۱۴۰۳/۰۹/۱۳
اسناد و مدارک مناقصه بین شرکت‌های واجد شرایط که به‌تشخیص مناقصه‌گزار حداقل امتیاز کیفی راکسب می نمایند توزیع خواهد گردید.
بدیهی است ارایه مدارک فوق‌الذّکر هیچ‌گونه حقّی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.
متقاضیان می توانند در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه با شماره تلفن ۸۲۷۰۲۲۲۴-۰۲۱ و در خصوص سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) متقاضیان می توانند با شماره تلفن ۶۱۶۲۲۰۷۸-۰۲۱ تماس حاصل نمایند .
روابط عمومی مدیریّت اکتشاف
WWW.SHANA.IR WWW.NIOCEXP.IR WWW.IETS.MPORG.IR

نوبت دوم
آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره RND–0318027–MD
شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)
تحت عنوان خرید برنج طارم محلی درجه یک
شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد تامین موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی طبق اسناد مناقصه به تامین کننده/ تولید کننده/ سازنده واجد شرایط واگذار نماید. شرکتهای متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.
۱- موضوع مناقصه :
الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد (کیلوگرم)	مبلغ برآورد (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه(ریال)
۱	RND-0318027-MD	خرید برنج طارم محلی درجه یک	۱۰۰,۰۰۰	۱۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۴۷۸/۰۰۰/۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی بانکی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد
ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
۲) کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط میتوانند مطابق تاریخ های ذیل جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه نمایند و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن ، مستندات ارزیابی کیفی را در قالب لوح فشرده در مهلت مقرر به آدرس ذیل ارسال نمایند . بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته و ارسال مدارک مناقصه از سوی متقاضیان بعد از مهلت مقرر قابل پذیرش نمی باشد. پس از ارزیابی کیفی از متقاضیان تائید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.
۳) مهلت دریافت اسناد :
۳-۱- مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی: روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۲۶
۳-۲- مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۳/۰۹/۱۱
۴) نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: اراک، کیلومتر۲۰جاده بروجرد- دو راهی شازند- شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند - اداره تدارکات کالا- اتاق ۱۲۰
تلفن تماس: ۸۴۰-۰۸۶۳۳۴۹۲۹۰۹
فکس: ۰۸۶-۳۳۴۹۱۵۰۷ یا ۰۸۶-۳۴۱۶۶۰۱۳
روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند
۶۹۶۱